

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 02/04-3.54-88/12
Дана, 25.01.2012. године

На основу члана 77. и 94. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 73/10 и 104/11), Сенат Универзитета на 58. сједници од 25.01.2012. године, д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Др Јелена Ћеранић** бира се у звање доцента за ужу научну област Међународно право, на наставном предмету Право интелектуалне својине, на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Наставно-научног вијећа Правног факултета расписао је дана 28.09.2011. године Конкурс за избор наставника за ужу научну област Међународно право, на наставном предмету Право интелектуалне својине.

На расписан Конкурс пријавио се један кандидата и то др Јелена Ћеранић.

Наставно-научно вијеће Правног факултета на сједници одржаној 24.11.2011. године образовало је Комисију за писање извјештаја за избор наставника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Наставно-научном вијећу Правног факултета на разматрање и одлучивање.

Наставно-научно вијеће Правног факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 16.01.2012. године констатовало је да др Јелена Ћеранић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се др Јелена Ћеранић бира у звање доцента за ужу научну област Међународно право, на наставном предмету Право интелектуалне својине, на период од пет година и исти доставило Сенату Универзитета у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на 58. сједници одржаној 25.01.2012. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању.

Сагласно члану 77. Закона о високом образовању, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети захтјев за преиспитивање Сенату Универзитета у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

БК, БК, БМ/БК

Достављено:

1. Правном факултету 2х,
2. а/а.

**ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР**

Проф. др Станко Станић

РЕПУБЛИКА СРПСКА
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ПРИМЉЕНО:	20-01-2012
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
02/04-3	54-28/12

Број: 4-I-8/12.
Дана: 16.01.2012. године

На основу члана 71. став 7. тачка б) Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске”, број: 73/10 и 104/11) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Научно-наставно вијеће на I сједници одржаној дана 16.01.2012. године, *усвојило је*

ОДЛУКУ
о извјештају комисије за избор наставника

I

Усваја се извјештај Комисије за избор др Јелене Теранић, научног сарадника у звање доцента за ужу научну област Међународно право (на наставном предмету (Право интелектуалне својине)).

II

Предлаже се Струковном вијећу да усвојени приједлог прослиједи Сенату Универзитета на усвајање.

III

Одлука ступа даном доношења.

Достављено:

1. Струковном вијећу Универзитета
2. Сенату Универзитета
2. Материјал ННВ
3. А/А

ПРЕДСЈЕДНИК
НАУЧНО-НАСТАВНОГ ВИЈЕЋА

Проф. др Витомир Поповић

ПРИМЉЕНО: 12. 12. 2011.			
Орг. јед.	Број	Прилози	Вриједност
	1503		

Комисија за писање извештаја

Сенату Универзитета у Бањој Луци
 Путем Научно-наставног већа Правног факултета

На основу члана 71 став 7 тачка з Закона о високом образовању („Служени гласник Републике Српске“, број 73/10) Наставно-научно веће на XIV седници одржаној дана 24.11.2011. године, донело је одлуку о именовању Комисије за писање извештаја. Комисија је у саставу:

1. **Проф. др Витомир Поповић**, редовни професор, Правни факултета Универзитета у Бањој Луци, председник;
2. **Проф. др Радован Вукадиновић**, редовни професор, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, члан;
3. **Др Душан Поповић**, доцент, Правни факултет Универзитета у Београду, члан.

Комисија има задатак да припреми извештај за избор наставника Правног факултета у Бањој Луци за ужу научну област Међународно право на предмету Право интелектуалне својине.

На расписан Конкурс Универзитета у Бањој Луци објављен дана 28.09.2011. године у листу „Глас Српске“ за избор наставника за ужу научну област Међународно право на наставном предмету Право интелектуалне својине пријаво се кандидат Др Јелена Ћеранић, научни сарадник Института за упоредно право у Београду.

Након увида у све елементе садржане у конкурсном материјалу наведеног кандидата, који су релевантни за избор, Комисија Сенату Универзитета у Бањој Луци подноси следећи

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс објављен: 28.09.2011. године у дневном листу “Глас Српске” Бања Лука.

Ужа научна/умјетничка област: Међународно право.

Назив факултета: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци.

Број кандидата који се бирају: 1 (један)

Број пријављених кандидата: 1 (један)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: Јелена (Лазар) ЋЕРАНИЋ
Датум и мјесто рођења: 26.02.1979. године, Београд
Установе у којима је био запослен: Институт за упоредно право Београд
Звања/ радна мјеста: научни сарадник
Научна/умјетничка област: Међународно право
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима: Удружење правника Републике Србије.

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије:

Назив институције: Правни факултет Универзитета у Београду, Београд
Мјесто и година завршетка: Београд, 2003.

Постдипломске студије:

Назив институције: Европски универзитетски центар Универзитета у Нансију, Француска
Мјесто и година завршетка: Нанси, 2005.
Назив магистарског рада: Демократија у Уговору о Уставу Европске уније
Ужа научна/умјетничка област: Међународно право.

Докторат:

Назив институције: Правни факултет Универзитета у Београду, Београд
Мјесто и година завршетка: Београд, 2010.
Назив дисертације: Правни и политички облици повезивања држава унутар Европске уније
Ужа научна/умјетничка област: Међународно право

Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање и период):

Институт за упоредно право Београд, научни сарадник, од 1. децембра 2010. године.

3. Научна/умјетничка дјелатност кандидата

3.1. Ј. Ћеранић, „Облици интеграција у Европској унији“, *Страни правни живот*, бр. 1-6/2006, стр. 104 -120.

(члан 33 К12 5 бодова)

У овом раду аутор анализира различите правне и политичке облике интеграција, тј. повезивања и успостављања сарадње између одређеног броја држава чланица Европске уније. У првом делу рада представљени су постојећи облици сарадње држава чланица, као што су Економска и монетарна унија, Социјални протокол и Шенгенски споразум. У другом делу рада, размотрене су правне основе за успостављање сарадње између држава чланица унутар институционалног оквира Европске уније, тј. одредбе о ближој сарадњи. На основу Оснивачких уговора државе чланице које намеравају да успоставе ближу међусобну сарадњу могу користити институције, поступке и механизме предвиђене Уговорима, уз поштовање одређених услова. Аутор закључује

да је неопходно да се изврши реформа механизма ближе сарадње, како би Европска унија изашла из периода стагнације и наставила са продубљивањем интеграција упркос ширењу Уније приступањем нових држава чланица.

3.2. Ј. Ћеранић, „Институционална реформа Европске уније“, *Правни живот*, бр. 14/2007, стр. 189-210.

(члан 33 К11 8 бодова)

Овај рад посвећен је институционалној реформи Европске уније, предвиђеној Предлогом уговора који мења Уговор о Европској унији и Уговор о оснивању Европске заједнице, који је усвојен на међувладиној конференцији 23. јула 2007. године. Аутор истиче да основни узрок институционалне реформе лежи у томе што начин рада институција ЕУ није прилагођен повећаном броју држава чланица ЕУ. Институционална реформа правног поретка ЕУ размотрена је кроз призму теорије легитимитета. Европска унија почива на теорији двоструког легитимитета, демократског и државног, чему аутор поклања посебну пажњу у раду. Демократски легитимитет потиче од европских народа који су представљени у Европском парламенту, док државни легитимитет потиче од држава које чине ЕУ и на институционалном плану је оличен у Савету министара.

3.3. Ј. Ћеранић, „Основе правног система Европске уније“, *Педесет година Европске уније*, Институт за упоредно право, Београд, 2007, стр. 45-73.

(члан 33 К9 8 бодова)

Аутор у овом раду представља основне карактеристике комунитарног права и правног поретка Европске уније уопште. Најпре су анализирани органи ЕУ, тј. институционални апарат преко кога Унија делује, а њега чине: Савет, Комисија, Европски парламент, Суд правде, као и Европски савет (који у време писања рада није имао статус институције, али је био незаобилазни актер на европској сцени). Након тога, аутор представља сам правни поредак Европске уније, разматрајући изворе права (примарни, деривативни, писани и неписани), као и основне принципе на којима почива комунитарни правни поредак (принцип непосредне примене, принцип директног дејства и принцип супрематије комунитарног права).

3.4. Ј. Ћеранић, „Институционализација Европског савета“, *Страни правни живот*, бр. 3/2007, стр. 36-47.

(члан 33 К12 5 бодова)

У овом раду аутор анализира улогу Европског савета у оквиру правног система Европске уније. Положај, састав и овлашћења Европског савета предвиђена Уговором из Нице аутор упоређује са тада новим решењима садржаним у Предлогу уговора који мења Уговор о Европској унији и Уговор о оснивању Европске заједнице (а који је претходио Уговору из Лисабона). Једна од кључних новина тиче се начина председавања Европским саветом. Аутор разматра узроке за измену начина председавања Европским саветом, као и положај и овлашћења председника. На основу Предлога уговора једна личност би требало да обавља функцију председника Европског савета у периоду од две и по године. Посебна пажња у раду је посвећена веома занимљивом питању које се тиче односа између председника Комисије и будућег председника Европског савета.

3.5. J. Теранић, „Уговор из Лисабона - институционална реформа Европске уније“, *Страни правни живот*, бр. 2/ 2008, стр. 45-62.

(члан 33 К12 5 бодова)

Аутор се у овом раду упушта у разматрање разлога за институционалну реформу предвиђену Уговором из Лисабона, као што су пораст броја држава чланица, потреба за демократизацијом начина доношења одлука, неопходност јачања позиција ЕУ на међународном плану, итд. У првом делу рада аутор представља нова решења предвиђена Уговором из Лисабона којима се начин рада институција ЕУ усклађује са повећањем броја држава чланица (прерасподела мандата у Европском парламенту, састав Комисије и измена начина доношења одлука у Савету министара), док су у другом делу рада размотрене новине које се тичу демократизације ЕУ (повећање овлашћења Европског парламента, транспарентност рада институција, јачање улоге националних парламената и увођење права иницијативе за грађане ЕУ). Посебна пажња је посвећена одредбама које се односе на положај Европске уније као актера на међународној сцени.

3.6. J. Теранић, „Извори америчког права“, *Увод у право САД*, Институт за упоредно право, Београд, 2008, стр. 31-48.

(члан 33 К9 8 бодова)

Имајући у виду да Сједињене Америчке Државе припадају систему обичајног права (*common law*), прецедентно право представља најважнији извор америчког права. Стога аутор детаљно испитује форму у којој се доносе и начин на који се објављују судске одлуке, као функцију судова приликом стварања права. Међутим, временом је законодавна активност, како на нивоу федерације, тако и држава чланица, постајала све интензивнија. Сходно томе, аутор посебну пажњу у раду посвећује питању хијерархије законодавних аката у САД.

3.7. J. Теранић, „Уговор из Лисабона- ка ефикаснијој Европској унији“, *Правни живот*, бр. 13/2008, стр. 807-825.

(члан 33 К11 8 бодова)

Аутор у овом раду анализира новине предвиђене Уговором из Лисабона које би требало да допринесу ефикасности рада Европске уније. Представљена су нова решења која овај уговор предвиђа у оквиру одређених политика Уније (нпр. Спољна политика и заједничка безбедност и Сарадња у области правосуђа и унутрашњих послова), затим новине у погледу заштите људских права, правних аката и механизма ближе сарадње. Посебну пажњу аутор поклања оним одредбама Уговора из Лисабона које се доносе на институционалну реформу и од којих се очекује да допринесу ефикасности и демократизацији Уније као целине.

3.8. J. Теранић, А. Рабреновић, „ЕВРОПОЛ – трећи стуб Европске уније“, научни рад на скупу националног значаја, штампан у целини, *Контрола криминалитета и европски стандарди* коју је организовао Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, 2009, стр. 275-292.

(члан 33 К16 3 бода)

Полицијска и правосудна сарадња у кривичним стварима (тзв. 3 стуб ЕУ) одвија се преваходно преко агенција које је Европска унија основала за те сврхе. Једна од

њих је и Европска полицијска службе (Европол). Током десетак година постојања, Конвенција о оснивању Европола је била предмет великог броја измена и допуна у смислу континуираног проширења овлашћења и јачања капацитета ове агенције. Аутори наглашавају да се даље јачање овлашћења Европола очекује променом статуса Европола у агенцију ЕУ предвиђеном за 1. јануар 2010. године. На овај начин ће доћи до смањења контроле држава чланица над радом овог тела и увођења већег степена флексибилности у рад Европола. Посебну пажњу у овом раду аутори посвећују потписивању стратешког споразума о сарадњи Републике Србије и Европола, као и, у то време, очекиваном потписивању оперативног споразума између њих.

3.9. Ј. Теранић, „Ратификација Уговора из Лисабона – Реформа Европске уније: биланс и перспективе“, *Страни правни живот*, бр. 3/2009, стр. 7-25.

(члан 33 К12 5 бодова)

У току 2009. године реформа Европске уније предвиђена Уговором из Лисабона је била доведена у питање. Испоставило се да је ратификација овог уговора у појединим земљама, као што су Ирска и Чешка, веома проблематична. Стога аутор у првом делу рада детаљно приказује поступак и препреке за ратификацију Уговора из Лисабона у ове две државе чланице ЕУ. Други део рада посвећен је новим решењима предвиђеним овим уговором која доприносе повећавају демократичности и ефикасности рада европских институција. Европском савету признат је статус институције и уведена је функција председника Европског савета. Предвиђена је реорганизација Комисије у смислу смањења броја комесара, као и нови начин вођења спољних послова Уније. Проширена су овлашћења Европског парламента тако што је поступак заједничког одлучивања Савета и Парламента постао редовни законодавни поступак. Осим тога, Уговору из Лисабона је прикључена Повеља о основним људским правима ЕУ.

3.10. Ј. Теранић, Ј. Лепетић, „ЕВРОЈУСТ – јачање правосудне сарадње у Европској унији“, *Правни живот*, бр. 14/2009, стр. 159-176.

(члан 33 К11 8 бодова)

Аутори се, у овом раду, баве анализом циљева, надлежности и организације Европске агенције за правосудну сарадњу (Евројуст), основане 2002. године, у циљу унапређења борбе против озбиљних кривичних дела чији су починиоци транснационалне криминалне организације. Посебна пажња посвећена је новинама предвиђеним Одлуком Савета из децембра 2008. године које се односе на јачање улоге Евројуста. Осим тога, у раду је размотрена и сарадња Евројуста са трећим земљама. Аутори најпре анализирају Споразум о сарадњи који је Република Хрватска закључила са Евројустом 2007. године, а након тога Споразум о сарадњи који би, у ближој будућности, требало да буде закључен између Републике Србије и Евројуста.

3.11. Ј. Теранић, „Стратегија регулаторне реформе: Хрватска, Босна и Херцеговина и Црна Гора“, *Право земаља у региону*, Институт за упоредно право, Београд, 2010, стр. 301-315.

(члан 33 К9 8 бодова)

Рад је посвећен регулаторној реформи, као техници поједностављења и побољшања регулаторне средине. Имајући у виду да ефикасност и транспарентност регулаторног окружења доприносе остварењу економских циљева ЕУ, на самиту у

Лисабону 2000. године, формирана је Висока консултативна група за бољу регулативу, познатија као Маделкернова група. Први део рада посвећен је управо извештају који је припремила ова група и у коме су одређени принципи за заједнички метод евалуације квалитета регулативе. У другом делу рада аутор представља три конкретна примера имплементације стратегије регулаторне реформе у региону западног Балкана, а то су: Хрватска, Босна и Херцеговина и Црна Гора, које се налазе у различитим стадијумима спровођења стратегије регулаторне реформе.

3.12. Ј. Теранић, В. Ћорић Ерић „Усклађеност правног система БиХ са стандардима ЕУ у домену заштите од противправног промета културним добрима“, *Право земаља у региону*, Институт за упоредно право, Београд, 2010, стр. 456-473.

(члан 33. К9 8 бодова)

У раду се оцењује степен усаглашености постојећег правног система БиХ у домену забране и спречавања противправног промета културним добрима са европским и међународним стандардима у тој области. Имајући у виду захтеве које намеће процес европских интеграција, у раду се посебан акценат ставља на анализу усклађености права БиХ са одредбама Уредбе Савета број 116/2009 о извозу културних добара, Уредбе Комисије (ЕЕЗ) број 752/93 којом се утврђују одредбе за спровођење претходно поменуте уредбе и Директива 93/7/ЕЕЗ о повраћају културних добара незаконито изнесених са територије држава чланица. Аутори истичу фрагментираност, дивергентност и недовољну транспарентност различитих правних система заштите културних добара који коегзистирају у БиХ, доприносећи на тај начин правној несигурности. У раду аутори закључују да је потребно предузети значајне измене правне регулативе у домену спречавања противправног промета културним добрима како би се правни систем ускладио са наведеним стандардима ЕУ, као и са одредбама ратификованих међународних и регионалних инструмената у тој области којима је БиХ приступила.

3.13. Ј. Теранић, В. Ћорић Ерић „Полицијска и правосудна сарадња у кривичним стварима унутар Европске уније“, научни рад на скупу националног значаја, штампан у целини, *Сузбијање криминалитета и европске интеграције*, који су организовали Криминалистичко полицијска академија и Ханс Зајдел фондација, Београд, 2010, стр. 370-380.

(члан 33 К16 3 бода)

У овом раду аутори представљају начин на који се одвија сарадња између држава чланица ЕУ у оквиру некадашњег 3. стуба ЕУ, а то је полицијска и правосудна сарадња у кривичним стварима. У првом делу рада анализиране су новине које су у овој области предвиђене Уговором из Лисабона, као што су нови начин доношења одлука, проширење надлежности Суда правде и националних парламената, могућност оснивања канцеларије Европског тужилаштва, итд. Будући да се полицијска и правосудна сарадња у кривичним стварима одвија углавном преко агенција које је ЕУ основала за те сврхе, у другом делу рада аутори дају приказ три агенције преко којих се спроводи ова сарадња, а то су: Европска полицијска служба (Европол), Европска агенција за правосудну сарадњу (Евројуст) и Европска правосудна мрежа.

3.14. Ј. Теранић, „Шенгенска сарадња као део правног поретка Европске уније“, *Правна ријеч*, бр. 25/2010, стр. 155-171.

(члан 33 К15 6 бодова)

Сарадња између држава у области слободе кретања лица, познатија као шенгенска сарадња, започета је ван институционалног оквира Европске уније. Сарадња је касније интегрисана у Оснивачке уговоре и на тај начин је постала део правног поретка ЕУ. Након уводних напомена о разлозима покретања ове сарадње, у првом делу рада размотрене су правне основе Шенгенске сарадње, тј. Споразум из Шенгена и Конвенција о примени Споразума из Шенгена. Посебна пажња посвећена је интеграцији шенгенске сарадње у правни оквир Европске уније. У другом делу рада аутор анализира последице укључења тековина Шенгена у правни поредак ЕУ, које се огледају у специфичном положају појединих држава у оквиру ове сарадње. С једне стране, реч је о дерогацијама које су успостављене у корист одређених држава чланица, а с друге стране, о тзв. спољној димензији Шенгенске сарадње, тј. положају појединих држава које нису чланице ЕУ, али учествују у сарадњи.

3.15. Ј. Ђеранић, „Механизам ближе сарадње - од Уговора из Амстердама до Уговора из Лисабона“, *Правни живот*, бр. 12/2010, стр. 501-517.

(члан 33 К11 8 бодова)

Рад је посвећен механизму ближе сарадње као институционализованом облику концепта диференциране интеграције. Овај концепт је, у историји европских интеграција, први пут предвиђен Уговором из Амстердама 1997. године, када су у Оснивачке уговоре унете одредбе о ближој сарадњи. Механизам ближе сарадње омогућава да се одређени број држава чланица ЕУ повезује између себе и унапређује сарадњу у некој области која је у надлежности ЕУ, уколико те државе испуне веома строге, унапред одређене услове. У првом делу рада, аутор представља механизам ближе сарадње до ступања на снагу Уговора из Лисабона, тј. одредбе о ближој сарадњи предвиђене Уговором из Амстердама и измењене и допуњене Уговором из Нице, док је други део рада посвећен новинама које садржи Уговор из Лисабона у вези са механизмом ближе сарадње.

3.16. Ј. Ђеранић, „Институционална структура Европске уније након ступања на снагу Уговора из Лисабона“, *Српска правна мисао*, бр. 44/2011, стр. 53- 67.

(члан 33 К12 5 бодова)

Аутор у овом раду анализира институционалну структуру Европске уније после ступања на снагу Уговора из Лисабона. Након уводних напомена о разлозима за спровођење институционалне реформе, први део рада је посвећен новинама које овај уговор предвиђа у вези са начином рада три централне институције ЕУ које чине тзв. институционални троугао ЕУ. То су Европски парламент као представник интереса европских грађана, затим Савет министара као представник интереса држава чланица и Европска комисија као представник интереса саме Европске уније. Аутор посебну пажњу у раду посвећује институционализацији Европског савета који је први пут Уговором из Лисабона добио статус институције ЕУ. У оквиру другог дела рада детаљно су размотрене две нове функције предвиђене Уговором из Лисабона. Једна од њих је председник Европског савета који се бира на две и по године, а друга је Високи представник Уније за спољне послове и политику безбедности.

3.17. Ј. Ђеранић, „Процес стабилизације и придруживања – глобални политички оквир за преговоре ЕУ са земљама Западног Балкана“, научни рад на скупу међународног значаја, штампан у целини, *Хармонизација права Републике Србије са правом ЕУ*, који

су организовали Институт за међународну политику и привреду и Институт за упоредно право, Београд, 2011.

(члан 33 К15 6 бодова)

Процес стабилизације и придруживања представља глобални политички оквир за преговоре Европске уније са земљама Западног Балкана. Стога аутор у раду детаљно разматра покретање и спровођење овог процеса, као и закључење Споразума о стабилизацији и придруживању што је и основни циљ Процеса стабилизације и придруживања. Посебна пажња посвећена је правној природи Споразума о стабилизацији и придруживању, као специфичном типу уговора о придруживању, који се разликује од тзв. европских уговора које је својевремено Европска унија закључивала са земљама Централне и источне Европе. Аутор констатује да су европски уговори синоним за уговоре о предприсућању ЕУ, док Споразуми о стабилизацији и придруживању омогућавају овим земљама специфичан положај, али не доводе обавезно до приступања Унији.

3.18. Ј. Ђеранић, „Нови прописи о акредитацији и тржишном надзору у Европској унији и Србији, *Право и привреда*, бр. 4-6/2011, стр. 487- 503.

(члан 33 К12 5 бодова)

У раду се анализира нови законодавни оквир у области слободног промета робе који се састоји од Уредбе о захтевима за акредитацију и тржишни надзор за трговање производима и Одлуке о заједничком оквиру за трговање производима. Након уводних напомена о важности ове области европског законодавства која се традиционално назива „техничка хармонизација“, у првом делу рада аутор представља развој унутрашњег тржишта од оснивања Европских заједница до данас. У другом делу рада анализирани су најзначајније одредбе Уредбе о захтевима за акредитацију и тржишни надзор. Посебна пажња посвећена је контроли производа који улазе на тржиште која представља новину законодавству ЕУ. У трећем делу рада аутор испитује на који начин су питања акредитације и тржишног надзора регулисана у Републици Србији.

3.19. Ј. Ђеранић, „Специфичан правни положај појединих држава чланица ЕУ у оквиру Економске и монетарне уније“, научни рад на скупу националног значаја, штампан у целини, *Актуелна питања савременог законодавства*, Будва, 2011, стр. 299-313.

(члан 33 К16 3 бода)

С обзиром на сложеност Економске и монетарне уније, овакав облик повезивања и сарадње држава чланица ЕУ, као и специфичан положај који уживају поједине државе, може се сагледати из различитих углова (економије, финансија, права итд.). У складу са предметом истраживања овог рада, анализа специфичног положаја појединих држава чланица у оквиру треће фазе ЕМУ је ограничена само на правни аспект. Најпре је представљен правни положај држава чланица које не учествују у трећој фази ЕМУ зато што не испуњавају критеријуме конвергенције - државе чланице које су предмет изузећа. Након тога је размотрен правни положај две државе чланице ЕУ које су одбиле да пређу у трећу фазу ЕМУ и имају специјалан статус на основу кога уживају унапред одређене дерогације (одступања). На крају аутор испитује на који начин се неучешће појединих држава чланица ЕУ у трећој фази ЕМУ одражава на функционисање ЕМУ.

3.20. J. Теранић, „Полицијска сарадња унутар Европске уније као простора слободе, безбедности и правде“, научни рад на скупу националног значаја, штампан у целини, *Сузбијање криминала у оквиру међународне полицијске сарадње*, који су организовали Криминалистичко полицијска академија и Ханс Зајдел фондација, Београд, 2011, стр. 50-60.

(члан 33 К16 3 бода)

Аутор се у овом раду упустила у анализу полицијске сарадње унутар Европске уније као Простора слободе, безбедности и правде. Најпре су размотрене одредбе Уговора из Лисабона посвећене Простору слободе, безбедности и правде у оквиру кога се поштују основна права и различитост правних система и традиција држава чланица. Након тога су испитане најзначајније одредбе о полицијској сарадњи предвиђене Уговором из Лисабона. Посебна пажња посвећена је могућности покретања механизма ближе сарадње између најмање девет држава чланица ЕУ у оквиру полицијске сарадње унутар ЕУ.

3.21. J. Теранић, „Перманентна структурисана сарадња у оквиру политике безбедности и заједничке одбране Европске уније“, *Европско законодавство*, бр. 35-36/2011, стр. 184-191.

(члан 33 К 12 5 бодова)

Ово је један од првих радова на овим просторима који се бави питањем успостављања перманентне структурисане сарадње у оквиру политике безбедности и заједничке одбране ЕУ. Једна од најзначајнијих новина предвиђених Уговором из Лисабона односи на могућност покретања механизма ближе сарадње између држава чланица ЕУ у области безбедности и заједничке одбране. Овим уговором је, први пут у историји европских интеграција, предвиђено да државе чланице које испуњавају захтевнијем критеријуме у погледу војних капацитета, и које су, с обзиром на највише захтеве који се постављају пред мисијама, ушле у међусобно чвршће обавезе, успостављају перманентно структурисану сарадњу у оквиру Уније. Имајући у виду да је реч о области која је од изузетног значаја за Европске унију као специфичан облик повезивања држава чланица који је превазишао стадијум класичне међународне организације, а да опет међу државама чланицама постоје велике разлике када је реч о политици одбране и заједничке безбедности, аутор истиче да је могућност успостављања оваквог вида сарадња међу њима од изузетне важности за даљи развој ЕУ.

3.22. J. Теранић, „Differentiated Integration : A good Solution for Increasing EU heterogeneity“, уводно предавање по позиву на скупу међународног значаја, штампано у целини, *Multi-speed Europe*, који је организовао Europa Institut at the University of Zurich, Zurich, 2011.

(члан 33 К13 10 бодова)

Овај изузетно квалитетан рад представља покушај аутора да укаже на то да је концепт диференциране интеграције веома добро решење за растућу хетерогеност унутар Европске уније. Стога анализу диференциране интеграције аутор започиње веома детаљним испитивањем порекла концепта диференцираности у оквиру европске конструкције. Будући да је један од основних проблема диференциране интеграције

нејасност у вези са терминологијом која се користи у теорији и пракси, посебну пажњу аутор поклања дефинисању категорија различитих облика диференцираности. Након тога, аутор представља одредбе уговора којима је институционализован концепт диференцираности у виду механизма ближе сарадње. Овај механизам, предвиђен први пут Уговором из Амстердама, био је предмет измена и допуна Уговора из Нице и Уговора из Лисабона.

3.23. Ј. Теранић, „Политички систем и подела надлежности у Савезној Републици Немачкој“, *Увод у право Немачке*, Институт за упоредно право, Београд, 2011, стр. 54-71.

(члан 33 К9 8 бодова)

У овом раду аутор се бави анализом политичког система и поделе надлежности у Савезној Републици Немачкој. Након уводних напомена о историји Немачке, у првом делу рада представљена је хоризонтална расподела надлежности, тј. подела на законодавну, извршну и судску власт. Посебну пажњу аутор посвећује законодавној власти, односно Парламенту (Бундестагу) и Савезном већу (Бундесрату) и њиховом односу приликом доношења одлука. У оквиру другог дела рада, испитана је вертикална расподела надлежности у Савезној Републици Немачкој, односно подела између Савезне државе, покрајина, регија и општина. У трећем делу рада аутор разматра веома занимљиво питање које се тиче преноса овлашћења на Европску унију. Представљено је како је пренос неких овлашћења на ЕУ утицао на надлежности покрајина, другим речима како је регулисано учешће покрајина у доношењу одлука на европском нивоу.

3.24. Ј. Теранић, „Облици повезивања држава чланица у Европској унији“, Службени гласник, Београд, 2011.

(члан 33 К3 10 бодова)

Овом монографијом аутор је први пут на овим просторима на свеобухватан начин обрадила једно од сложенијих питања из области права Европске уније. Реч је о повезивању и успостављању различитих облика сарадње између држава унутар Европске уније, теми која се, са повећањем броја држава чланица наметнула као једна од значајнијих у Унији крајем 20. и почетком 21. века. Аутор даје одговор на питање како омогућити да се Европска унија шири и прихвата нове државе чланице које су на различитом степену развоја, с једне стране, уз истовремено продубљење сарадње у оквиру заједничких политика Уније, с друге стране. У монографији се полази од основне премисе да, услед растуће хетерогености у оквиру Уније, принцип једнакости и јединстава држава чланица мора уступити место принципу диференцираности, тј. флексибилности, у смислу да се државе чланице налазе у различитом положају у погледу опсега права и обавеза у оквиру политика Уније. Аутор истиче да механизам ближе сарадње, као Уговором институционализован облик диференциране интеграције, представља једно од могућих решења за превазилажење антагонизма између проширења Уније и продубљења сарадњи.

3.25. Ј. Теранић, „Заштита ознака географског порекла у међународном, европском и српском праву“, *Правна ријеч*, бр. 29/2011, стр. 133-152.

(члан 33 К15 6 бодова)

Аутор у овом раду анализира и упоређује инструменте за заштиту ознака географског порекла у међународном, европском и српском праву. Заштита ознака географског порекла еволуирала је на различите начине у складу са развојем националних и међународних законодавстава. Оснивањем и развојем Европске уније, појавио се посебан систем заштите ознака географског порекла унутар саме Уније. Након уводних напомена о пореклу и развоју идеје о заштити ознака географског порекла производа, у првом делу рада представљени су међународни правни инструменти којима се гарантује заштита ознакама географског порекла, донети од краја 19. века до данас. У оквиру другог дела рада размотрена је заштита ознака географског порекла у Европској унији. Посебна пажња посвећена је Уредби Савета 510/2006 о заштити географских ознака и ознака за пољопривредне и прехранбене производе. У трећем делу рада испитане су одредбе новог Закона о географским ознакама порекла производа који је усвојен 2010. године у Србији.

3.26. Ј. Ћеранић, „Примена механизма ближе сарадње у области патентног права ЕУ“, *Страни правни живот*, бр. 3/2011, стр. 113-124.

(члан 33 К12 8 бодова)

У овом раду аутор представља веома значајну новину у области патентног права. Реч је о могућности примене механизма ближе сарадње у области патентног права Европске уније. Након уводних напомена о самом механизму ближе сарадње, први део рада посвећен је поступку заштите проналаска на основу Конвенције о европском патенту. У другом делу рада, аутор представља предложени систем заштите проналазака у Европској унији применом механизма ближе сарадње. Нови систем састоји се од две уредбе: Уредба о спровођењу ближе сарадње у области стварања заштите патентом Уније и Уредба о спровођењу ближе сарадње у области стварања заштите патентом Уније која се тиче превођења. Посебну пажњу аутор посвећује предностима заштите проналазака применом новог система. У оквиру трећег дела рада размотрено је веома сложено и занимљиво питање у вези са могућношћу успостављања новог система за решавање патентних спорова унутар Европске уније.

3.27. Ј. Ћеранић, „Уредба Савета 510/2006 о заштити географских ознака и ознака за пољопривредне и прехранбене производе“, *Европско законодавство*, бр. 37-38/2011, стр. 188-197.

(члан 33 К 12 5 бодова)

Ознакама географског порекла се повећава производња, стварају нова радна места на локалном нивоу и развијају рурална подручја, на шта аутор посебно указује у овом раду анализирајући веома важну уредбу ЕУ у области заштите ознака географског порекла. Реч је о Уредби Савета 510/2006 о заштити ознака географских ознака и ознака за пољопривредне и прехранбене производе. Аутор представља најзначајније новине предвиђене овом уредбом, а посебну пажњу посвећује значају ове уредбе за Републику Србију. Крајем 2010. године Република Србија је донела нови Закон о ознакама географског порекла. Аутор истиче да је, захваљујући овом закону, који је у потпуности усклађен са прописима ЕУ, створена је могућност да Србија пласира своје производе на светско тржиште, као и да те брендове у правном смислу заштити.

Укупан број бодова: 170

4. Образовна дјелатност кандидата

4.1. Кандидат од 2010. године држи предавања на француском језику у оквиру Мастер студија из области Међународног права и права Европске уније које на Правном факултету Универзитета у Сегедину (Мађарска) заједнички организују Правни Факултет Универзитета у Лиону (Француска) и Правни факултет Универзитета у Сегедину (Мађарска).

(члан 35 К5 6 бодова)

Укупан број бодова: 6

5. Стручна дјелатност кандидата

5.1. Ј. Теранић, „La nouvelle architecture de l' Union européenne“, *Ревиија за европско право*, бр. 2-3/2004, стр. 5-35.

(члан 36 К7 2 бода)

Аутор се у овом раду бави институционалним аспектима реформе у Европској унији, предложене Уговором о Уставу ЕУ. Предлози садржани у овом уговору се пореде са решењима Уговора из Нице, који је био на снази у време писања рада. Ослањајући се на теорију о два извора легитимитета, оном који потиче од народа и оном који потиче од држава чланица ЕУ, реформа предложена Предлогом уговора о Уставу ЕУ, се анализира из угла легитимитета институција. Тако су у првом делу рада представљена су три тела која учествују у функционисању Европске уније и то су: Европски парламент, национални парламенти и Комитет региона, док је други део посвећен Европском савету и Савету министара.

5.2. Ј. Теранић, „La vie démocratique de l'Union européenne“, *Ревиија за европско право*, бр. 1/2005, стр. 5-21.

(члан 36 К7 2 бода)

У раду се анализира порекло, улога, циљеви и место цивилног друштва које је током времена постало незаобилазни актер у политичком животу Европске уније. Први део рада посвећен је развоју идеје о цивилном друштву, пре свега у светлу филозофије Јургена Хабермаса (*Jurgen Habermas*). Чињеница да се само цивилно друштво порепознаје у Хабермасовој теорији и да у истој налази привлачан оквир за дефинисање свог идентита, сведочи о значају и квалитету његовог концепта цивилног друштва. У другом делу рада размотрени су предлози Уговора о Уставу ЕУ у вези са местом и улогом цивилног друштва у ЕУ. Посебно поглавље аутор посвећује партиципативној демократији, тј. учешћу цивилног друштва у доношењу заједничких одлука у ЕУ.

5.3. Ј. Теранић, „Европска правосудна мрежа у кривичним стварима“, *Европско законодавство*, бр. 29-30/2009, стр. 42-48.

(члан 36 К7 2 бода)

Европска правосудна мрежа представља децентрализовану мрежу успостављену између правника и судија Европске уније који раде на кривичним предметима. Сврха

успостављања ове мреже је унапређење сарадње у смислу брже и ефикасније размене информација између држава чланица ЕУ, чиме се омогућава организована и ефикасна борба против тешких облика криминала, нарочито организованог криминала, корупције, трговине дрогом, тероризма итд. У раду се анализира састав, начин функционисања и организациона структура Европске правосудне мреже. Аутор са посебном пажњом испитује однос успостављен између Европске правосудне мреже и Евројуста.

5.4. Ј. Теранић, „Сарадња у области правосуђа и унутрашњих послова на основу Уговора из Лисабона“, *Европско законодавство*, бр. 33-34/2010, стр. 9-18.

(члан 36 К7 2 бода)

Овај рад посвећен је сарадњи држава чланица ЕУ у области правосуђа и унутрашњих послова. Уговором из Лисабона предвиђен је низ нових, решења у овој области, међу којима се, као најзначајнија, издвајају она које се тичу начина доношења одлука, врсте правних аката који се користе у овој области, надлежности Европског суда правде, улоге националних парламената, јачања борбе против тероризма и организованог криминала, могућности оснивања Канцеларије Европског тужиоца и Сталног одбора за унутрашњу безбедност. Аутор указује на значај сарадње држава чланица у области правосуђа и унутрашњих послова, истичући да питања из ове области, у данашње време, све чешће имају транснационални карактер. Будући да је немогуће да једна држава сама одговори на одређене изазове или да се супротстави и ефикасно бори са одређеним проблемима (као што су нпр. тешки облици криминала), неопходно је да државе сарађују на њиховом решавању.

5.5 Кандидат је од јануара 2008. године члан Уређивачког одбора и Издавачког савета часописа „Страни правни живот“.

(члан 33 К 23 1 бод)

Кандидат је од фебруара 2008. године ангажована је као сарадник Привредног друштва за правно информатичку делатност «PARAGRAF CO». Задужена је за писање стручних чланака из области међународног права за дневни електронски часопис «Paragraf E-Press», у оквиру правне базе «Paragraf Net».

Кандидат је од септембра 2009. године ангажована је од стране Канцеларије за европске интеграције Републике Србије у оквиру пројекта превода правних тековина Европске уније на српски језик и задужена је за правно-техничкој редактуру.

Комисија констатује да постоје одређене активности, које имају значај за подизање нивоа и унапређење правне струке, теорије и праксе у којима је кандидат активно учествовала, а које нису могле да се препознају у методологији по којој је овај извештај припреман. Из тих разлога, Комисија није могла да за њих одреди одговарајуће бодове, али је своје закључно мишљење заснивала и на њима.

Укупан број бодова: 9

Комисија констатује да је кандидат др Јелена Теранић стекла 185 бода научне, стручне и образовне компетенције.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Узимајући у обзир све горе образложене референце кандидата др Јелене Теранић, Комисија констатује њен вишегодишњи успешан научни и стручни рад на пољу науке међународног права.

На основу извршене валоризације радова које је кандидат доставила уз пријаву на конкурс, може се закључити да кандидат др Јелена Теранић испуњава све услове, предвиђене Законом о високом образовању Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, 85/06, 30/07), Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци (од 24.4.2007.), за избор у звање доцента.

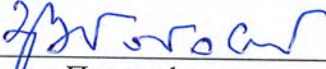

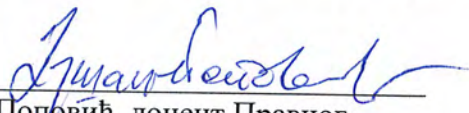
Имајући све ово у виду, Комисија једногласно предлаже Наставно-научном већу Правног факултета да, на основу овог извештаја, предложи Сенату Универзитета у Бањој Луци да др Јелену Теранић изабере у звање доцента за ужу научну област **Међународно право на наставном предмету Право интелектуалне својине.**

У Бањој Луци, 5.12. 2011. године

У Крагујевцу, 6.12.2011. године

У Београду, 6.12.2011. године

Чланови Комисије:

1.
/др Витомир Поповић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Бањој Луци/
2.
/др Радован Вукадиновић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу/
3.
/др Душан Поповић, доцент Правног
факултета Универзитета у Београду/